

Det er ikke altid, jeg synes, det er smart, at det er sådan, men i det her tilfælde er man lige ved nærmest at være taknemlig over, at EU slet ikke udvikler sig i den retning, som man har sagt. Det er ikke det eneste område.

Jeg synes også godt, man kan forstå hr. Rune Lunds bekymring, når man tænker på al vores klimaforandring, og hvad ved jeg, og så på, at der igen ligesom bliver grøde for atomkraften. Så jeg kan godt forstå, at hr. Rune Lund synes, at vi ikke skal have noget, der kan fremme det.

Men i modsætning til hr. Rune Lund mener jeg altså, at man indimellem skal vælge sine slagsmål med omhu, alene af den grund at det er næsten umuligt for de fleste af os – jeg siger ikke, at det gælder for Enhedslisten, men for de fleste af os andre – når man er deltager i det europæiske samarbejde, at slås på alle fronter på en gang.

Det har vi simpelt hen ikke kapacitet og styrke til, og derfor må man vælge sine slagsmål med omhu, og det her er sådan set ikke et af de slagsmål, jeg synes Danmark skal tage på nuværende tidspunkt. Jeg synes tværtimod, at Danmark skal gøre alt, hvad vi overhovedet kan for at fremme forfatningstraktaten – der er jeg jo heller ikke enig med hr. Rune Lund – altså at det er det, vi skal satse på. Derfor skal vi overhovedet ikke på nogen måde forklumre det ved at prøve at sætte Euratom på dagsordenen på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er jo rigtig, at det er en meget spændende tid, vi er i i øjeblikket, i forhold til klimaforandringer, hvor perspektiverne er utrolig skræmmende. Det, at isen smelter på Nordpolen, og det, at vi oplever svigtende energileverancer, eller i hvert fald vil komme til at opleve det meget mere kraftigt i fremtiden, har jo netop skabt en diskussion om, hvorvidt atomkraft kunne være løsningen.

Det er lige præcis også i den sammenhæng, at det her forslag skal ses, for når man har en formålsparagraf i Euratom-traktaten, som er, sådan som fru Lone Dybkjær læste den op, så har man et problem, for så har man jo et værktøj, som nogle stater vil kunne bruge til at presse en bestemt energipolitik igennem.

Så er det da også i den situation, at man skal tage kampen og sige: Vi vil ikke have sådan en formålsparagraf, vi vil have den ændret til, at det skal være vedvarende energi. Det synes jeg

er en utrolig vigtig diskussion. Det synes jeg ikke bare, man skal tage så let på.

Det er så også rigtigt, som fru Lone Dybkjær siger, at hun er tilhænger af EU-forfatningen og hellere vil slås for den. Jeg synes, at man skulle begrave EU-forfatningen, for den har fransk-mændene og hollænderne stemt nej til, og så synes jeg, man skulle tage fat på det her, som er et reelt problem i en kamp, som vi står i lige nu.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det reelle problem i den kamp, vi står i lige nu, er sådan set det, som den danske regering har taget initiativ til at løse med det fælles energiudspil – ja, det er næsten over mit lig, at jeg skal begynde at rose den, men i det her tilfælde bliver jeg nødt til det. Den har faktisk taget et meget konkret initiativ, vil jeg sige, nemlig et konkret initiativ, der kan flytte noget i virkelighedens verden.

Starter vi med at tage et konkret initiativ i forhold til Euratom-traktaten, så er det eneste, vi kan være sikre på, at det intet flytter i virkelighedens verden, og jeg har nu til hver en tid i hele mit politiske virke syntes, at det var hyggeligt at befinde sig i virkelighedens verden.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg befinder mig også i virkelighedens verden. I virkelighedens verden er der atomkraft, og der har vi klimaforandringer, og der er vedvarende energi, som kunne være et alternativ til begge dele.

Det, jeg gerne vil, og det, Enhedslisten gerne vil, er, at vi tager diskussionen i EU og siger: Danske skatteborgere skal ikke være med til at finansiere den her formålsparagraf og den her måde at tænke atomkraft som en strategisk mulighed ude i fremtiden på. Vi skal gøre noget helt andet, og hvis ikke I vil være med til det, så gider vi altså ikke betale til den kasse, så vil vi hellere bruge præcis de samme penge til at forske i vedvarende energi, det kan være bølgekraft, det kan være solceller, det kan være vindmøller, det kan være utrolig mange ting.

Kan fru Lone Dybkjær ikke se, at hvis jeg nu ikke lever i virkelighedens verden og derfor ikke kan få ændret Euratom-traktaten, så lever jeg da trods alt så meget i virkelighedens verden, at jeg står her i Folketinget, som med et flertal kunne